

Paradoxní pravda

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto adventních bohoslužbách, a to ve jménu Boha Otce i Jeho Syna Ježíše Krista i Ducha Svatého. Amen

Introit:

- 1 Haleluja. Chválu vzdávám Hospodinu celým srdcem, v kruhu přímých, v shromáždění.
- 2 Činy Hospodinovy jsou velké, vyhledávané všemi, kdo zálibu v nich našli.
- 3 Velebné a důstojné je jeho dílo, jeho spravedlnost trvá navždy.
- 4 On zajistil památku svým divům; Hospodin je milostivý, plný slitování.
- 5 Dal potravu těm, kdo se ho bojí, navěky je pamětliv své smlouvy.
- 6 Svému lidu ohlásil své mocné činy, že mu dá dědictví pronárodů.
- 7 Činy jeho rukou jsou pravda a právo, všechna jeho ustanovení jsou věrná,
- 8 spolehlivá navěky a navždy, pravdou a přímostí vytvořená.
- 9 Seslal svému lidu vykoupení, ustanovil navěky svou smlouvu; svaté, bázeň budící je jeho jméno.
- 10 Počátek moudrosti je bát se Hospodina; velice jsou prozíraví všichni, kdo tak činí. Jeho chvála trvá navždy!
(Žalm 111)

Píseň: Andělská zpráva - francouzská lidová

Modlitba:

Bože a Otče náš, vyznáváme, že úplně nerozumíme tomu, co znamená Tvůj příchod. Zapomínáme, že i k nám posíláš svého Syna Ježíše Krista. Také posíláš bratry a sestry, známé i neznámé, abychom si navzájem pomáhali. Abychom se obdarovávali láskou, přijetím a odpuštěním. Prosíme Tě proto, Pane náš, aby ses slitoval nad námi a pomohl nám bezradným, abychom i my uměli potěšit nešťastné. Toužíme poznat, co znamená dát tomu, kdo nemá, kdo žízní, kdo hladoví, kabát těm, kterým je zima a lásku těm, kdo si ji nezaslouží. Děkujeme, že znovu přicházíš i dnes nás podepřít. Prosíme Tě, pomoz nám, abychom rozpoznali Tvůj příchod a buď milostiv nám hříšným! Amen.

I. Čtení:

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná v listě Filipským ve 2 kapitole, od 1-11 verš.

- 1 Je-li možno povzbudit v Kristu, je-li možno posílit láskou, je-li jaké společenství Ducha, je-li jaký soucit a slitování:
- 2 dovršte mou radost a buďte stejné mysli, mějte stejnou lásku, buďte jedné duše, jednoho smýšlení,
- 3 v ničem se nedejte ovládat ctižádostí ani ješitností, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe;
- 4 každý ať má na mysli to, co slouží druhým, ne jen jemu.
- 5 Nechť je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši:
- 6 Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl,
- 7 nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka
- 8 se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži.
- 9 Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno,
- 10 aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí –
- 11 a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán. (Fp 2, 1-11)

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: Jen jedenkrát v roce (Hana Zagorová, Stanislav Hložek)

Slůvko dětem:

O Vánocích???

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Buď Tobě sláva“

Kázání:

Slava Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, jsou zapsaná v evangeliu podle Jána, v 18 kapitole, v 37 verši. Tam čteme:

Pilát mu řekl: „Jsi tedy přece král?“ Ježíš odpověděl: „Ty sám říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“

Možná si říkáte: proč zrovna čte pašijový příběh, který mluví o procesu s Ježíšem Kristem a jeho místem je především postní doba a Velikonoce? Proč den před Vánocemi? Protože v tomto příběhu zaznívá přímá odpověď o smyslu příchodu Krista na svět: „Já jsem se na to narodil a na tom jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě.“ Aby tu pravdu přinesl mezi lidi. Zdůrazňuje to i při jiných příležitostech, když vyslovuje známou větu: „Já jsem ta cesta, pravda i život.“ Nebo ve výzvě: „Jestliže vy zůstanete v mém slově, jste opravdu moji učedníci. A poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí.“

Jelikož bylo třeba přinést pravdu, předpokládá se, že skutečná pravda nebyla známa. A že za pravdu se vydávalo a stále vydává cokoli jiného, co není pravda. **Pravda, kterou přinesl Ježíš, je překvapivá.** Slovem odvozeným z biblického řeckého jazyka můžeme říct, že je to **paradoxní pravda**. Ale co je paradoxní? Je to všechno, co se odlišuje od běžného, rozšířeného mínění, co je s ním v rozporu. V tomto smyslu jsou evangelia plné paradoxů.

Celá Stará i Nová smlouva je plná paradoxů. Klasicky je tato linie vyjádřena ve slovech prorocké knihy Izajáše: „Mé myšlenky nejsou vaše myšlenky a vaše cesty nejsou mé cesty - je výrok Hospodinův, ale jak nebesa převyšují zemi, tak mé cesty převyšují vaše cesty a mé myšlenky vaše myšlenky.“

Dnes nahlédneme alespoň trochu do biblického světa odlišností. Paradoxem je už to, že **On přišel na svět**. Logickým by bylo, že Hospodin má plné právo odvrátit se od hříšného a zkaženého světa, od neposlušného a nenapravitelného člověka. Klidně nás může nechat napospas našemu bloudění, které nedává smysl našim životům. Ale Bůh přichází s paradoxním překvapením: **na záchranu hříšného světa a v důsledku hříchu nešťastného lidstva posílá svého Syna.** Nejlíp to pochopíme z obrazu, z podobnosti o ztraceném synovi.

Syn utekl od otce, promarnil majetek, klesl až na dno svých možností. Když si už nevěděl rady, hledá cestu zpět k otci. Logické by bylo - a v tomhle to podobnosti to starší bratr i naznačuje - aby ho otec odmítl, aby ho poslal pryč. Ale otec se chová paradoxně: **přijímá zpět svého ztraceného syna v plném rozsahu. Odpouští mu a obdaruje ho znovu synovským právem.** Tímto podobností vysvětlil Ježíš své paradoxní chování vůči vykřičeným hříšníkům.

Logickým se zdálo i to, co dělali farizeové, že se štilili hříšníkům, všemožně se chránili před kontaktem s nimi. Naproti tomu **Ježíš stoluje s nečistými lidmi** a sedá si s nimi za jeden stůl. Dává jim najevo, že je bere vážně a nedělá rozdíl mezi nimi. Paradoxní byl tenhle ten Ježíšův zájem o trpících, který byly nemocní, smutní, zarmoucení. Ve světě, ve kterém se každý stará hlavně o sebe a odvrací oči od trpících, říká: **To není můj problém, to je jeho problém.** V tom stejném světě se Ježíš choval paradoxně: naznačil, že problém trpících je i jeho problémem. A těmto lidem pomáhal, jak jen mohl.

Paradoxem se může stát i naše láska k takovému lidem. **Má být motivována ne očekáváním odměny, ale má mít především charakter Boží lásky.**

Žijeme ve světě, ve kterém mnozí s radostí přijímají oslavné ódy na svou adresu a lichocení. V takovém to světě, Ježíš paradoxně odmítl lichocení bohatého mladíka a naznačil: **že úcta k nebeskému Otci ho činí svobodným od všech lichotících a jiných primitivních pokusů o manipulování.**

Ve světě je to často tak, že na chyby a nedostatky druhého člověka se díváme **zvětšovací sklem**, jen, abychom na něm něco špatného našli. Na své vlastní chyby a nedostatky se díváme **takřikajícím zmenšujícím sklem**, jen, abychom na sebe nic špatného neviděli. **Kristus žádá paradoxní způsob pohledu: objevit nejprve břevno ve vlastním oku a až potom, s přiměřenou pokorou, nabízet pomoc druhému.**

Do světa, ve kterém se na způsobené křivdy reaguje pomstou nebo alespoň proklínáním, vnesl Ježíš nový, paradoxní způsob chování: **odpuštění**. Požadavků odpouštět vyslovuje i na naši adresu. Ježíš nás učí paradoxnímu způsobu vidění: abychom věci, jevy, události zda lidi hodnotili ne podle rozšířených měřítek tohoto světa, ale abychom je viděli tak, jak je On vidí. Bohatý gazda v podobnosti, když nahromadil velký majetek, si s velkou spokojeností říká: "Duše moje, máš dost všeho na mnoho let, jez, pij, užívej." Bůh vidí jeho situaci s paradoxní pravdivostí a říká mu: "Blázen, této noci požádají tvůj život od tebe; a co si

připravil, komu to zůstane? "Připomeňme si Ježíšovo paradoxní hodnocení stipendia chudé vdovy. Běžnému, rozšířenému pohledu byl jí milodar zcela zanedbatelný, a ona sama se lidem jevila jako nepatrná, bezvýznamná, skoro zanedbatelná. Ale zde přijde Ježíš se svým paradoxně pravdivým hodnocením a řekne, že její milodar má větší hodnotu než velké milodary bohatých lidí.

Podobných paradoxů je mnohem více, než bylo možné uvést v této krátké ukázkce. Pozorné hledání biblických paradoxů, vede od jednoho překvapení k druhému.

Vrcholným paradoxem je Kristova oběť na kříži a jeho vykupitelský význam. Je to vyvrcholení Jeho lásky, které již nemůže být převyšena. Lásky, která začala Jeho narozením v Betlémě. Pokračovala Jeho pouti po zemi a končí paradoxem vzkříšení.

Odvahu převzat tuto **hůl paradoxu** vzaly na sebe mnozí. Paradoxem bylo hned, když ženy šly k hrobu dokončit pohřeb. Paradoxem byla víra Tomáše, který se dal přesvědčit, až když uviděl vzkříšeného Pána. Paradoxem bylo šokující setkání Pavla s Kristem, na cestě do Damašku. Paradoxem se může stát i dnes naše jednání.

Narození Ježíše Krista na tuto zemi přináší mnoho paradoxu a překvapení. **Vždyť On se proto narodil a přišel na svět, aby vydal svědectví pravdě.** Pravda, která se narodila v jesličkách a obětovala na Kříži.

Přes Vánoční svátky můžeme poznávat více z této paradoxní pravdy, kterou Ježíš přinesl. A přemýšlet kvůli čemu jsme se narodily my? Co našim životným posláním? Hledat a najít ne jenom samých sebe, ale **pravý smysl a symbol Vánoc.** Amen

Píseň: První bílý sníh

Ohlášky:

Píseň: 293 (Čas radosti veselosti)

Přímluvná modlitba:

Hospodine, modlíme se za ty, které ovládá pocit křivdy, nenávisti a hněvu. Přemáhej v nich moc temnoty, urovnej jim cestu k bratřím a sestrám a k Tobě samému, aby mohli radostně slavit svatou Večeři.

Modlíme se za ty, kdo jsou spravedliví sami u sebe a mají tvrdé srdce. Dej jim pokoru, aby mohli přijmout Spasitele narozeného v chudobě a bezmoci.

Modlíme se za ty, jejichž srdce přirostlo k pozemským věcem a je plné sobectví. Osvobod je z jejich otroctví a dej jim nalézt cestu do Betléma.

Modlíme se za ty, jimž těžký zármutek a veliké trápení brání věřit ve tvé milosrdenství. Potěš je, aby zaslechli zvěst, že jsi i pro ně přišel.

Modlíme se za ty, kteří o vánočních svátcích nebudou s námi stát u tvého stolu, poněvadž budou ve službě, v nemocnicích nebo v domově důchodců, nebo kdekoli jinde. Dej, ať je potěší vědomí, že o nich víš a že se za ně modlíme.

Modlíme se za státy, které spolu válčí, za národy stojící proti sobě v hluboké nedůvěře a strachu. Překonávej nenávist, odvracej násilí, veď ku pokoji a míru, urovňavej cesty od člověka k člověku, od národu k národu.

Spolu toužebně vyhlížíme tvůj příchod. Přijdi tedy, Pane Ježíši. Vítej, Králi náš.

Otče náš....

Píseň: Adeste fideles / Už z hor zní zvon

Posláni: Přijměte do svých srdcí slovo svrchované milosti Boží:

31 Ať je vám vzdálena všechna tvrdost, zloba, hněv, křik, utrhaní a s tím i každá špatnost;

32 buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám.

(Ef 4, 31-32)

Požehnání:

24 Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,

25 ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,

26 ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. (Nu 6,24-26)

Píseň: 290